

Χειροτονία Πρεσβυτέρου στην Ι. Μ. Αιτωλίας και Ακαρνανίας

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Αιτωλίας και Ακαρνανίας](#)

Στον Ιερό Ναό Αγίας Τριάδος Αγρινίου ιερούργησε το Σάββατο 5 Οκτωβρίου 2024 ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Δαμασκηνός. Ο Σεβασμιώτατος τέλεσε την εις Πρεσβύτερον Χειροτονία του Διακόνου π. Λάμπρου Παπασπύρου. Ο νέος Πρεσβύτερος, ο οποίος είναι Απόστρατος Αξιωματικός του Στρατού Ξηράς, έγγαμος και πατέρας πέντε παιδιών είναι ο δεύτερος εθελοντής Κληρικός της Ιεράς Μητροπόλεως Αιτωλίας και Ακαρνανίας.

Κατά την απόλυση της Θείας Λειτουργίας τελέσθηκε Ιερό Μνημόσυνο υπέρ αναπαύσεως της ψυχής του αιμνήστου Πρωτοψάλτου και Καθηγητού Βυζαντινής Μουσικής, Γερασίμου Πρεβεζιάνου, Ιδρυτού της Σχολής Βυζαντινής Μουσικής

Αγρινίου «Δαυίδ ο Ψαλμωδός» της Ιεράς Μητροπόλεώς μας, με αφορμή την συμπλήρωση τριάντα ετών από της κοιμήσεώς του.

Τα Ιερά Αναλόγια του Ναού διηκόνησαν θαυμάσια οι μαθητές του αιμνήστου Πρωτοψάλτου και τωρινοί Καθηγητές της Σχολής, καθώς και όμιλος σπουδαστών και μαθητών της Σχολής Βυζαντινής Μουσικής «Δαυίδ ο Ψαλμωδός».

Ο νέος Πρεσβύτερος κατά την σύντομη προσφώνησή του αναφέρθηκε στο υψηλό υπούργημα της Ιερωσύνης που καλείται πλέον να υπηρετήσει. Ευχαρίστησε την οικογένειά του και όσους στέκονται και στάθηκαν δίπλα του και ιδιαιτέρως τον Σεβασμιώτατο Ποιμενάρχη κ. Δαμασκηνό για την αγάπη και την εμπιστοσύνη προς το πρόσωπό του. Τέλος, παρακάλεσε όλους τους πιστούς να εύχονται να διακονήσει την Εκκλησία με πίστη, ευλάβεια, αφοσίωση και φόβο Θεού.

Σημεία της ομιλίας του Μητροπολίτη Δαμασκηνού

Ο Μητροπολίτης κ. Δαμασκηνός στην ομιλία του ανέφερε ότι βιώνουμε το Μυστήριο της Πεντηκοστής και την επιδημία του Παναγίου Πνεύματος που αποτελεί την πεμπτουσία της εκκλησιαστικής μας ζωής, αφού ο Παράκλητος είναι αυτός που «όλον συγκροτεί τον θεσμό της Εκκλησίας».

Λαμβάνοντας αφορμή από το ευαγγελικό ανάγνωσμα της ημέρας απηύθυνε σύντομες πατρικές νουθεσίες και συμβουλές στον νέο Πρεσβύτερο.

«Σήμερα, ο Χριστός στην ευαγγελική διήγηση κάλεσε τον Λευί να προσέλθει και να γίνει μαθητής Του με μία μόνο φράση: “ακολουθεί μοι”. Αυτό είναι και το μυστήριο της Ιερωσύνης. Μία πρόσκληση από τον ίδιο τον Χριστό σε εκείνον που θα φέρει τη δική Του Ιερωσύνη. Και δεν είναι αυτή η πρόσκληση μία ανταμοιβή ηθικής αξιότητας ή πνευματικής υπεροχής. Είναι μία πρόσκληση σε εκείνον που έχει ανοιχτή την καρδιά του για να εισέλθει μέσα η Χάρις του Θεού. Έτσι συνέβη και με εσένα. Προσεκλήθης από τον ίδιο τον Χριστό, δια του Επισκόπου σου, και είχες όλες τις προϋποθέσεις για να διαχειριστείς αυτήν την πρόσκληση με σύνεση και να ανταποκριθείς με τόλμη, θάρρος και αποφασιστικότητα», ανέφερε μεταξύ άλλων και συνέχισε λέγοντας: «Από σήμερα θα πρέπει και εσύ να απευθύνεις αυτό το “ακολουθεί μοι”» στα πνευματικά σου παιδιά, τους πιστούς που θα σου αναθέσει η αγία μας Εκκλησία. Έργο του ιερέως, πρωτίστως είναι να προσκαλεί τους πιστούς εξ ονόματος του ίδιου του Χριστού για να προσέλθουν να απολαύσουν την κοινωνία μαζί Του, να ενωθούν μαζί Του και να συνάψουν σχέση σωτηριώδη και λυτρωτική. Μην λησμονήσεις ποτέ, ότι η Ιερωσύνη σου υπήρξε μία πρόσκληση του Θεού στην οποία ανταποκρίθηκες και την οποία εσύ θα πρέπει να αντιπροσφέρεις στον Θεό, προσκαλώντας τους πιστούς να γευτούν την χαρά της εκκλησιαστικής εμπειρίας και της πνευματικής ζωής».

Το δεύτερο σημείο που υπογράμμισε ο Σεβασμιώτατος ήταν, ότι ο Χριστός δεν αρκέστηκε μόνο σε αυτή την πρόσκληση προς τον Λευί, αλλά εισήλθε στην οικία ενός αμαρτωλού, ενός ανθρώπου που όλοι γνώριζαν ότι η ζωή του ήταν πλήρως ταυτισμένη με την αμαρτία, την παρανομία και την εκμετάλλευση των αδυνάτων ανθρώπων. «Ο Χριστός έκανε την υπέρβαση και εισήλθε σε αυτήν την οικία για να αποδείξει, ότι δεν ήρθε για να καλέσει τους δικαίους, αλλά τους αμαρτωλούς σε μετάνοια. Όλοι όσοι είμαστε μέλη της Εκκλησίας δεν έχουμε κανένα δικαίωμα να καυχόμαστε για την αναμαρτησία μας. Αν ήμασταν αναμάρτητοι, τότε δεν θα μας χρειαζονταν η Εκκλησία. Όλοι είμαστε αμαρτωλοί. Μηδενός εξαιρουμένου. Όλοι όμως έχουμε δικαίωμα να μετανοήσουμε και να επιστρέψουμε στην ζωή που θα είναι πλήρως ταυτισμένη με τη ζωή του Χριστού.

Στο διάβα της ιερατικής σου διακονίας να κάνεις πάντοτε πράξη αυτήν την υπέρβαση της αγάπης του Χριστού. Δεν θα ξεχωρίζεις κανέναν, δεν θα απορρίπτεις κανέναν, δεν θα κατηγοριοποιείς και δεν θα ομαδοποιείς κανέναν άνθρωπο. Θα εισέρχεσαι στη ζωή των ανθρώπων καταργώντας στεγανά και ιδεοληψίες, με μοναδικό σκοπό την σωτηρία τους. Έχει ανάγκη ο άνθρωπος στη

σύγχρονη ζωή του τον ιερέα να έλθει κοντά του, να φωτίσει τα σκοτάδια της πτώσης του. Αλλά αυτό οφείλεις να το κάνεις με διάκριση και με αγάπη. Όχι με βιαιότητα και με πνεύμα υποταγής. Ο Χριστός εισέρχεται στην ζωή των ανθρώπων, αλλά σέβεται την ελευθερία και το αυτεξούσιό τους. Κανέναν δεν εξαναγκάζει στη σωτηρία. Προσφέρει μόνο την παρουσία Του, η οποία και μόνο αυτή είναι αρκετή για να επιτελεστεί το εσωτερικό θαύμα και η εσωτερική ανάσταση στην ψυχή του ανθρώπου που θα τον οδηγήσει στη μετάνοια.

Αν δεν μπορείς να κηρύξεις, μόνο η παρουσία σου να πείθει. Κήρυξε με την σιωπή σου, με την αρετή σου, με την αγάπη σου, με την πραότητα σου, με την καλοσύνη σου. Έχει χορτάσει ο λαός με λόγια. Αναζητά μόνο την ήρεμη πατρική παρουσία που θα τον αγκαλιάσει και θα τον αποδεχθεί, που θα προσφέρει λάδι και κρασί στα τραύματα της ψυχής του».

Το τρίτο σημείο που υπογράμμισε ο Σεβασμιώτατος ήταν: «Μέσα στο σπίτι του Λευί υπήρχαν και οι Γραμματείς και οι Φαρισαίοι. Αυτοί αμέσως σκανδαλίστηκαν με την πράξη του Χριστού και οργίστηκαν με την κίνησή Του να εισέλθει στην οικία ενός αμαρτωλού.

Δυστυχώς παντού και πάντοτε θα υπάρχουν οι ετοιμοπόλεμοι Γραμματείς και Φαρισαίοι. Όλοι εκείνοι που θεωρούν τον Χριστό ιδιοκτησία τους και έχουν μεταβάλλει την Εκκλησία του Χριστού σε έναν “οίκο υποτιθέμενων εναρέτων ανθρώπων” και δεν μπορούν ακόμη και σήμερα να ανεχθούν την αγάπη του Χριστού που συγχωρεί, μακροθυμεί, υπερβαίνει κάθε όριο ηθικής, με σκοπό να οδηγήσει τους ανθρώπους στην σωτηρία.

Αυτοί θα παραμένουν πάντοτε απέναντι σου. Στην αρχή θα είναι καχύποπτοι, όπως ήταν με τον Χριστό. Στην πορεία ίσως γίνουν επιθετικοί, όπως έγιναν και απέναντι στον Χριστό. Μπορεί να θελήσουν να σε σταυρώσουν, όπως σταύρωσαν και τον Χριστό. Αγνόησέ τους, όπως τους αγνόησε και ο Χριστός. Εσύ να έχεις πάντοτε στραμμένο το βλέμμα σου μόνο στον Χριστό και την δική Του αγάπη να ιερουργείς καθημερινά στο διάβα της ιερατικής σου διακονίας».

Κατά την απόλυση της Θείας Λειτουργίας τελέσθηκε το Ιερό Μνημόσυνο του Μακαριστού Πρωτοψάλτου Γερασίμου Πρεβεζιάνου.

Ο Διευθυντής της Σχολής, Πρωτοψάλτης κ. Κωνσταντίνος Καντάνης, στη σύντομη ομιλία του, ανέφερε μεταξύ άλλων: «τιμούμε τη μεγάλη αυτή σύγχρονη μορφή του ψαλτικού κόσμου, την καλλικέλαδο αηδόνα, όχι μόνο του Αγίου Δημητρίου και της πόλεως του Αγρινίου, αλλά της Εκκλησίας γενικότερα. Είμαστε σήμερα εδώ με συστολή και με εμφανή συγκίνηση ψάλαμε την επιμνημόσυνη δέηση, οι μαθητές του και οι μαθητές των μαθητών του, παιδιά που δεν τον γνώρισαν αλλά έχουν ακούσει και έχουν μάθει για το έργο που οραματίστηκε και που για μικρό χρόνο ευτύχησε να δει να υλοποιείται, ως απάντηση, σίγουρα, του Θεού στην αγάπη του για τη Βυζαντινή Μουσική, στην πλατιά αγκαλιά με την οποία μας περιέβαλε όλους, στην υπομονή του στα διάφορα εμπόδια που συνάντησε και στην αδιάλειπτη προσευχή του για την ευόδωση της λειτουργίας της Σχολής».

Ο Σεβασμιώτατος συνεχάρη τους Ιεροψάλτες, οι οποίοι τιμούν και μνημονεύουν τον διδάσκαλό τους, «τον άνθρωπο εκείνο που τους άνοιξε τον δρόμο που οδηγεί στην ιερή τέχνη του Δαμασκηνού, την βυζαντινή μουσική. Υπήρξε κορυφαία προσωπικότητα για τον ιεροψαλτικό κόσμο της τοπικής μας Εκκλησίας. Τον κάλεσε ο Θεός κοντά του πολύ νωρίς και με τρόπο αδόκητο, που διέκοψε μία λαμπρά ιεροψαλτική και εκπαιδευτική παρουσία. Άφησε όμως αξίους και ικανούς μαθητές, οι οποίοι αναδείχθηκαν σε διδασκάλους της ιεράς τέχνης και έγιναν

διακριμένοι ιεροψάλτες».

[Δείτε ΕΔΩ περισσότερες φωτογραφίες](#)